

VRIJWILLIGER

Elke sportvereniging draait op mensen die zelden een podium krijgen, maar wél het verschil maken. Ze regelen wat anders blijft liggen, houden de boel draaiend en zorgen ervoor dat sporters simpelweg kunnen sporten. Geen franje, geen grote woorden, maar gewoon doen. In deze nieuwe rubriek spreken wij deze vrijwilligers: wie zijn ze, wat is hun motivatie en wat betekenen ze voor hun club? Dit keer spreken wij met Boudewijn Pijpers, vrijwilliger bij SV Hillegom.

Auteur: Wijnand Meijboom

‘Ik ben geen man voor achter de geraniums’

Het bijzondere aan het verhaal van Pijpers is dat hij op 25-jarige leeftijd al als vrijwilliger actief was voor zijn club, terwijl hij toen nog in het eerste voetbalde. ‘Ik was installatiemonteur van beroep en deed al onderhoudswerkzaamheden. Ketels, leidingen, wc’s, ik vond het leuk om bezig te zijn.’ Op 73-jarige leeftijd is hij nog steeds vrijwel dagelijks te vinden op het complex van SV Hillegom op sportpark De Zanderij als beheerder van de accommodatie. ‘Zolang ik er plezier in heb, ga ik door.’

Goede moment

Pijpers’ betrokkenheid bij het voetbal begon al op jonge leeftijd. ‘Ik ben sinds mijn tiende lid van de club’, vertelt hij. Tot zijn 35ste stond hij zelf op het veld. Toen zijn oorspronkelijke club opging in de huidige fusieclub, was de stap naar een meer structurele vrijwilligersrol snel gezet. ‘Ik deed al van alles. Dat liep eigenlijk gewoon door in de nieuwe vereniging.’ De echte omslag kwam toen Pijpers op 59-jarige leeftijd noodgedwongen moest stoppen met werken door fysieke klachten. ‘Ik had twee nekzwervelhernia’s gehad en kon mijn oude werk niet meer doen. Net toen kreeg ik de vraag of ik beheerder wilde worden. Dat kwam precies op het goede moment.’

Als beheerder is Pijpers verantwoordelijk voor bijna alles binnen de accommodatie. ‘Alles wat in het gebouw zit: van de installaties tot de kleedkamers en de afzuiging. Als er iets stuk is, probeer ik het eerst zelf op te lossen. Lukt dat niet, dan regel ik dat er een bedrijf komt.’ Het sportpark telt acht voetbalvelden, vijf gras en drie kunstgras, en daarnaast een handbalveld. Het groot onderhoud van de velden is uitbesteed, maar Pijpers houdt toezicht. ‘Ik kijk of het goed gebeurt en stuur bij waar nodig. Daarnaast coördineer ik het belijnen. Daar hebben we twee ploegen voor die om de week aan de slag gaan.’ De verf, maar ook netten en voetbalmaterialen worden geleverd door Rofraline. ‘Hun service is uitstekend’, zegt hij over deze zakelijke relatie.

50 uur per week

Zijn werkweek als vrijwilliger is indrukwekkend. ‘Ik begin meestal rond negen uur en ga rond vier uur naar huis. Zeven dagen in de week, al doe ik in het weekend wat rustiger aan.’ Alles bij elkaar komt hij nog altijd rond de 50 uur per week op het sportpark. Wat Pijpers bijzonder maakt, is dat

zijn inzet verder gaat dan beheer alleen. Hij was jarenlang actief als teammanager, assistent-trainer en hoofdtrainer. Tegenwoordig richt hij zich vooral op hersteltrainingen. ‘Ik werk met geblesseerde spelers, doe oefeningen met ze. En ja, dan trap ik zelf ook nog weleens een bal mee.’ Voetballen doet hij ook nog met zijn drie kleinzoons. Zijn betrokkenheid bij de selectie is groot. ‘Ik kijk nog veel wedstrijden, maar ga niet meer naar uitwedstrijden. Na al die jaren vond ik het wel mooi geweest.’

‘Je moet het doen omdat je het wilt, niet omdat het moet’

Zoals bij veel verenigingen is ook bij SV Hillegom het vinden van vrijwilligers een uitdaging. ‘Het wordt steeds moeilijker. Mensen staan niet in de rij’, constateert Pijpers. ‘We doen veel met een vaste groep. Op maandag hebben we bijvoorbeeld een ploegje van tien man voor allerlei klusjes. Dat werkt goed.’ Jongere aanwas is er weinig. ‘Dat zie je overal. Maar als iemand zich meldt, dan is hij of zij altijd welkom.’ Tegelijkertijd benadrukt Pijpers dat vrijwilligerswerk vooral leuk moet blijven. ‘Je moet het doen omdat je het wilt, niet omdat het moet.’ Zelf is hij het levende bewijs hiervan. ‘Ik ben geen type dat thuis gaat zitten. Ik wil bezig blijven. En natuurlijk doe je het voor de club.’ Die combinatie van persoonlijke drive en clubgevoel houdt hem op de been. Of hij nog lang doorgaat? ‘Ik hoop het wel’, zegt hij. ‘Misschien dat ik op termijn wat minder uren ga maken en meer ga delegeren. Maar zolang het kan en ik er plezier in heb, blijf ik actief.’ Voor SV Hillegom is hij van onschatbare waarde en mag hij zich sinds 2010 lid van verdienste noemen. ‘Ik zeg altijd: het kost tijd, maar dat geeft niet. Als je het leuk vindt, is het geen opgave.’

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!